

[Christmas Møller.]

Fald fra 573 Mill. til 342 Mill. Kr., og for Balancens Vedkommende, for Driftsparagrafferne, et Fald fra 532 Mill. til 323 Mill. Kr., og fra dette sidste Tal skal der oven i Købet paa Grund af den ændrede Regnskabsopstilling trækkes nogle halve Snese Millioner Kroner.

Hvis man, saaledes som der har været Tendens til, vil give de skiftende Finansministre Skylden eller Æren, derfor — navnlig har der været en Tendens til at tage Æren for at have bragt Udgifterne ned —, saa vil jeg have Lov til deroverfor at sige, at ingen vil bestride, at det i højeste Grad er de ændrede økonomiske Forhold i Landets Indtægtsniveau, fra hele det Niveau, vi var kommet op paa under Krigen og i Efterkrigstidens første Aar, som er Skyld i det ændrede Forhold, vi har her. Det kan alligevel, tror jeg, have nogen Interesse at se, hvordan de enkelte Bevægelser har været paa de vigtigste Omraader, som i særlig Grad beskæftiger os i denne Periode. Vi vil da se, at f. Eks. Udgiften til Aldersrente — Alderdomsunderstøttelse i 1919—20, Aldersrente nu — for Stat og Kommune androg ca. 41 Millioner i 1919—20, medens Udgiften beregnet efter Statsregnskabet 1928—29 er 60 Mill. Kr. Og tager vi Pengenes ændrede Værdi med i Betragtning, vil man af dette ene Tal kunne se, at hele den Betragtning, man har bygget op fra radikal-socialdemokratisk Side om den haardhændede sociale Politik, der er ført her i Landet, er fuldkommen urigtig. Ser man paa Udgiften til andre sociale Formaal — og jeg har selvfølgelig i alle disse Beregninger og Opstillinger ikke medtaget alle Krigstidens og Dyrtidens Udgifter, som var af ganske speciel Karakter —, vil man se, at der hertil er medgaaet 12,1 Mill. Kr. i 1920—21 og 32,9 Millioner i 1927—28. Og gaar vi Opstillingen videre igennem, vil man finde følgende Tal at sammenligne med. Jeg har taget Statsregnskabet for 1919—20 og Statsregnskabet for 1928—29 og har ladet det gøre paa den Maade, som jeg ogsaa havde Lejlighed til at fremlægge for det høje Ting i Fjor, at jeg har taget de ændrede Prisforhold og Befolkningstallets Stigning med i Betragtning. Drager man da en Sammenligning, idet man ændrer de sidste Tal efter Befolkningstallets Stigning og det ændrede Pristal, vil man se, at den Agitation, som fra radikal-socialdemokratisk Side er fremført, baade her i Tinget og udenfor det høje Ting, har været fuldkommen urigtig. For de rene Militærudgifters Vedkommende er disse i denne Periode faldet med 8 pCt. —

bortset fra Kongens Vederlag, som ligger fast, er det den eneste Udgiftspost, som reelt er faldet. Gaar man over til en Række andre Udgifter, vil man se, at der navnlig for de sociale Loves Vedkommende er en mægtig Stigning i dette Tiaar, til andre sociale Formaal er den 200 pCt., til Syge-, Begravelseskasser og Invalideforsikring lidt under 200 pCt. — for Aldersrenten har jeg nævnt den absolutte Stigning —, og paa Statsgældens Forrentning er der ogsaa en meget betydelig Stigning. Jeg tror, det kan være forstandigt, at man, naar man vil gøre denne Periode, som har været en af de erhvervsøkonomisk vanskeligste Perioder, vi har gennemlevet, op, da ogsaa ser tilbage paa, hvad der paa dette Omraade i andre Henseender er udrettet.

De 3 Regnskabsaar, som man naturligt beskæftiger sig med her under Finanslovens første Behandling, er jo det foregaaende Aar, for hvilket der er aflagt Statsregnskab, altsaa Aaret 1928—29, hvilket paa Driften viser et Underskud paa 10 Mill. Kr., indeværende Finansaar, for hvilket Finanslov er vedtaget, men hvor Tillægsbevillingsloven mangler, som har et Overskud paa 6 Mill. Kr., samt endelig det følgende Aar, Finanslovsforslagets Aar, som viser et Overskud paa 10 Mill. Kr. Og blot disse enkelte Tal: Underskuddet paa 10 Mill. Kr., Overskuddet paa 6 Mill. Kr. og det fuldkommen uærlige Overskud, den højtærede Finansminister møder med, viser jo med tilstrækkelig Tydelighed, at den økonomiske Politik og den Besparelspolitik, som vi er gaaet ind for i de foregaaende Aar, har været fuldkommen nødvendig.

Om Statsregnskabet for 1928—29 skal jeg gøre en enkelt Bemærkning. Ved Tillægsbevillingslovens tredje Behandling udtalte det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at Statsregnskabet sandsynligvis vilde give et Underskud paa 10 Mill. Kr. Fra anden Side blev det udtalt, at man ikke vilde hengive sig til Gætninger, og videre blev der sagt, at Tallet 10 Millioner sikkert var alt for højt. Jeg tror, at enhver i Dag kan se, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard havde Ret i de Betragtninger, han fremsatte, og jeg tror, at hvis man deraf i Fremtiden fra forskellig Side her i Salen vilde lære at lytte til det ærede Medlems Raad, vilde det kun være gavnligt.

Den gældende Finanslov viser, som sagt, et Overskud paa 6 Mill. Kr., men der maa jo her for det første tages i Betragtning, at den gældende Finanslov ikke er, som den burde være. Paa de militære Budgetter har man ikke regnet med den virkelige Udgift,